

اعلامیه مطبوعاتی

هرچه خونریزی در غزه بیشتر می شود، خنوع و خیانت نیز افزون تر می گردد!

(ترجمه)

به تازگی نیروهای یهود سلسله ای از حملات هوایی شدید را در سراسر نوار غزه بر خانه ها، خیمه های بی جا شدگان و یک مرکز پولیس اجرا کردند که در پی آن ۳۱ تن، از جمله ۷ کودک و ۷ زن، به شهادت رسیدند. این یکی از خونین ترین روزها از زمان اعلام توافق آتش بس در نوار غزه در ۱۰ اکتوبر ۲۰۲۵ م به شمار می رود؛ آن هم در چارچوب نقض های پیهم و عمدی، چنان که گویا اصلاً توافقی برای توقف جنگ وجود ندارد. افزون بر آن، عملیات های مکرر انفجار و نسف در مناطق واقع در داخل آنچه «خط زرد» نامیده می شود، برای نابودی آنچه از خانه ها و ساختمان ها باقی مانده، ادامه دارد. تاکنون این تجاوزات به شهادت ۵۴۴ تن انجامیده که در میان آنان ۱۸۰ کودک و ۷۲ زن شامل اند و بیش از ۱۳۶۰ تن دیگر زخمی شده اند که ۵۷٫۵ درصدشان کودکان و زنان اند.

نیروهای اشغال گر این جنایات را در چارچوب الگویی روشن از نقض های سیستماتیک مرتکب می شوند؛ بهانه ها و روایت های پوچ می سازند تا قتل و ویرانی را توجیه کنند و به اعمالی ادامه می دهند که به سطح جنایت نسل کشی می رسد؛ آن هم با تکیه بر سکوت مشکوک جهانی و تداوم مصونیت از مجازات، بی آن که حتی برای نهادی که اعلام شد برای اداره وضعیت نوار غزه تشکیل می شود، اعتباری قایل باشند.

آنچه در غزه می گذرد، اثبات آشکار از شکنندگی توافق آتش بس است؛ توافقی که اساساً به سود یهود بود تا بتوانند اسیران زنده و مرده خود را — به ویژه پس از بالا گرفتن اعتراضات داخلی خانواده های آنان علیه نتانیاهو برای بازگرداندن شان — پس بگیرند. یهود به تعهدات شان در مرحله نخست عمل نکردند و به جای آن که مرحله دوم با گشایش گذرگاه رفح آغاز شود، با تداوم خونریزی، اشک مادران و فریاد کودکان شروع شد و تجاوز به انسان و سنگ و درخت همچنان ادامه یافت، در حالی که جهان با تغافل و سستی کامل رفتار می کند؛ گویی آتش بس موفق شده و جنگ واقعاً پایان یافته است!

دو سال و بیشتر از رنج پیوسته با همه شیوه ها و چهره ها و اشکال آن می گذرد و همه تماشاگرند و بیشترین واکنش شان چند جمله سرد همدردی و ابراز نارضایتی است! گویا جهان به دیدن خون ها، ناله های داغ دیدگان و فریاد کودکان عادت کرده است. حاکمان نیز سرگرم حفظ تخت و تاج های خویش اند؛ با جلب رضایت ترامپ دیوانه و دست پرورده اش نتانیاهو، آن هم به بهای غزه و مردمش.

ای امت اسلام، ای بهترین امتی که برای مردم برانگیخته (و آفریده) شده اید: کجاست لشکرها؟! کجایند علما؟! کجایند سیاستمداران؟! این چه خذلان شرم آور در برابر غزه و اهل آن است؟! چرا برای برانداختن حاکمان مزدور و ذلیل و رهایی از خنوع و وابستگی شان حرکت نمی کنید؟! چگونه مردم غزه را تنها در برابر دشمنی ستم پیشه با طمع هایی پایان ناپذیر رها می کنید؟! چگونه خون های ریخته شده شب و روز، ناله ها و اشک های بی وقفه و فریادهایی که گوش ها را کر می کند، بر شما آسان می آید؟!

سیلاب به شما خواهد رسید و توفان شما را درخواهد نوردید، تا زمانی که خاموش مانده و به این حاکمان راضی باشید. چنان که پروردگار عزت فرموده است:

﴿وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: 129]

ترجمه: و اینچنین برخی ظالمان را همنشین برخی دیگر می گردانیم. و این به خاطر اعمالی است که انجام می دادند.

چنان که یکی از سلف گفته است: «همان گونه که باشید، بر شما گماشته می شود». پس برای برکناری این حاکمان اقدام کنید و خلیفه ای را برگزینید که به شریعت الله سبحانه و تعالی حکم کند، شما را متحد سازد و سرزمین های تان را از اشغال آزاد نماید.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحرير — بخش زنان